

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.410/2023/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: felperes képviselője) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (18. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 9.K.701.364/2022/17. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. augusztus 1. napjától 2022. július 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként az szolgálati hely

állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. A működési körzete város, Község 1, község 2, község 3 és község 4 településekre, a körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete e településeken kívül további 10 településre terjedt ki. A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztása mellett rendszeresen ellátott a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati (átkísérési, elővezetési, kísérorri, előállított vagy bűnügyi felügyeletes személyek őrzéséből álló, rendezvénybiztosítási, sebességmérési és más közlekedési akciókat, szolgálati gépjárművekkel kapcsolatos és egyéb ügyintézési, határrendészeti, határellenőrzési) feladatokat, amelyek ellentételezése céljából, megbízási díj iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete és az alperes védirata

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak tekintetében 1.043.568 forint megbízási díj, és annak 2021. február 21. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendeletről (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat), a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg.

[3] Az alperes védiratában – a követelést jogalapjában ésösszecszerűségében is vitatva – a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.043.568 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 21-22., 24-25., 37., 39., 51., 54., 57-58., 62., 72. c) pontjaiban, a Járőr Szabályzat 2., 4., 19. pontjaiban, továbbá a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2011. BMr.) 69-70. §-aiban foglaltakra alapította. A tényállást a perben csatolt kimutatások, a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) „reprezentatív” 3 hónapos (2019. szeptember, október, november) időszakra vonatkozó küldései, az állománytábla adatai, a felperes személyes nyilatkozata, valamint tanu tanúvallomása alapján állapította meg. Rögzítette, hogy a felperes működési körzete város,

Község 1, község 2, község 3 és község 4 települések területe, a KMB csoport létrehozása az eredeti működési körzet megváltoztatását, bővülését nem eredményezte. A KMB Szabályzat az ellátandó feladatok körét kógens módon meghatározza, a munkaköri leírás elkészítésekor a munkáltatónak ahhoz kell igazodnia, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. (Mfv.I.10.751/2016/4.) Kiemelte, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, függetlenül attól, hogy a feladatok között átfedések lehetnek. A felperes a perbeli időszakban az alperes utasítása alapján a KMB Szabályzat 24. pontjától eltérően a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül rendszeresen látott el járőri feladatokat, számos esetben nem járőrrel közösen, illetve egyedül, ami beosztásától eltérő többletfeladat ellátásnak minősült. Az elővezetési és rendezvénybiztosítási feladatok tekintetében rögzítette, hogy a körzeti megbízott a KMB Szabályzat 51. és 62. d) pontja szerint mindkét feladatot elláthatja, azonban azokra kizárólag a működési körzetében kerülhet sor. A felperes mindkét feladatot a szolgálati hely, teljes területén, sőt sokszor azon kívül látta el. A veszélyhelyzet idején határrendészeti feladatok ellátására is utasítást kapott. Az átkísérési, kísézői beosztás feladatai sem tartoztak a feladatai közé, ezen szolgálati beosztásba nem tartozó feladatellátások ugyancsak többletfeladatok, amelyek egyben tiltottak is a körzeti megbízott számára. Megállapította, hogy a felperes a határellenőrzési és közlekedési ellenőrzési feladatokat is rendszeresen, nem eseti jelleggel végezte. A szolgálati gépjárművel kapcsolatos feladatok ellátását az elsőfokú bíróság eseti jellegűnek minősítette, amelynek ellátását a KMB Szabályzat 39. c) pontja biztosítja. A beszerzési, ügyviteli vagy futártevékenység kapcsán a felperes hivatkozását alaptalannak találta. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállását azonban bizonyítatlanság okán nem tartotta elfogadhatónak. A megbízási díj százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint alaposnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdésében foglaltak megsértése, továbbá a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 61-63. pontjaiban foglaltak téves értelmezése miatt.

[6] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a tényállást csak részben állapította meg megfelelően, és ebből következően a megállapított tényállásnak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott; a tényállás [5]-[6] bekezdései alatt olyan megállapításokat tett, amelyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok értékeléséből megalapozottan nem következnek. A per adatai nem támasztották alá, hogy a felperes a működési körzetén kívül is rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot, kísézői beosztásba tartozó feladatokat látott el. A felperes sem vitatta, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés, a KMB Szabályzat 37. pontjára figyelemmel a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. Önmagában abból, hogy a felperes esetlegesen a működési körzetén kívül látta el a feladatait, nem

következik, hogy járőr beosztásba tartozó feladatot látott el. Abból pedig, hogy az szolgálati helyen a perbeli időszakban több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan betöltetlen volt, nem vonható le olyan következtetés, hogy a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők az alacsony létszám miatt nem tudták ellátni a járőri munkát. Állítása szerint a járőri állomány tevékenységének értékelése körében az elsőfokú bíróság a hatáskörén jogszabálysértő módon túlterjeszkedett, mert nem képezte a per tárgyát annak vizsgálata, hogy a járőri állomány a feladatát miként tudta ellátni. Hangsúlyozta, hogy a létszámhiány önmagában nem igazolja a megbízási díjra való jogosultságot. Állította, hogy a felperes a működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja értelmében jogszerűen elvonható volt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a jogalkotói szándék hibás értelmezése útján, a KMB csoport létrehozása indokának téves értelmezésével határozta meg a körzeti megbízott működési körzetének fogalmát, hibásan értelmezte továbbá a közterületi szolgálat és a járőrszolgálat fogalmait is. A közterületi szolgálatellátás a közrendvédelmi szolgálati ágon belül helyezkedik el, legalapvetőbb formája a járőrözés, melyet a járőr és a körzeti megbízott is elláthat, utóbbi jellemzően a járőrözés keretében a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatként. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítéletben rögzítettekkel szemben a járőrszolgálat egy szolgálati forma, az adott beosztásba tartozó rendőri feladatok végrehajtásának egy módja, nem egy kizárólag egyetlen beosztásba (járőr beosztásba) tartozó szolgálati feladat. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, függetlenül attól, hogy a feladatok között lehetnek átfedések. Tévesnek tartotta azt a következtetést, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen végzi. Hangsúlyozta, hogy a felperes az ítéletben foglaltakkal ellentétben nem került beosztásra átkísérési szolgálatba, nem látott el kísérori feladatkört, ezért ennek alapján – a végrehajtott átkísérések csekély számára is figyelemmel – nem állapítható meg a megbízási díjra való jogosultsága. Továbbá a szabálysértési őrizetbevételei, valamint ideiglenes távollattartást elrendelő határozatok elkészítése a szervezeti egységnél nem gyakorlat, az ilyen jellegű – szintén csekély számban előforduló – feladatellátások eseti jellegűnek tekinthetők. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott esetkörök fennállását, amikor a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti jelleggel elvonható volt. Hangsúlyozta, hogy a rendszeresség nem kizáró feltétel az eseti jelleg meghatározásakor, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés céljából nem mellőzhető a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán amiatt, hogy erre az adott szolgálati napon, vagy az adott hónapban már többször vagy rendszeresen sor került. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértően állapította meg, hogy nem igazolta a TIK küldések különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedéseként való megtörténtét, mert az ezzel ellentétes állítások valóságát a felperesnek kellett volna bizonyítania. E körben megjegyezte, hogy a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés nem kizárólag járőri feladat, és azt a felperesnek a működési körzetén kívül is el kell látnia, egyebekben pedig a felperes küldései megfeleltek a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontjában foglaltaknak. Az pedig, hogy a körzeti megbízott a tevékenységét önállóan szervezi, nem jelenti azt, hogy a TIK ügyeletvezetője nem utasíthatja a körzeti megbízott felperest vagy a teljes, szolgálatot teljesítő személyi állományt. Kiemelte, hogy a határrendészeti feladatok ellátására kifejezetten a világjárvány miatt elrendelt veszélyhelyzet időszakában került sor, amikor is olyan többletterhek hárultak a rendőrségre, ami kihatott a teljes személyi állományára, az ezzel összefüggésben felmerült feladatok ellátása egyszeri szolgálati juttatás és rendkívüli pótszabadság mellett történt; mindezt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes úgy vitatta a megállapított tényállást, hogy nem jelölte meg az általa helyesnek vélt tényeket, valamint az azokat alátámasztó bizonyítékokat, és nem vitatta az átkísérési, kísérőőri feladatok ellátását. Kiemelte, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatot milyen szűkítésekkel hajthat végre. Az alperes KMB csoporttal kapcsolatos érvelése körében hivatkozott a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú határozatára, valamint rámutatott, hogy a KMB csoport körzetén kívül is rendszeresen látott el szolgálati feladatokat. A körzeti megbízott nem vehető igénybe a KMB csoport működési körzetén kívüli, valamint, ha a járőrpár másik tagja mellette nem járőr, járőrszolgálati feladatokra. Hangsúlyozta a körzeti megbízott és járőr beosztás közötti különbséget. A kísérési feladatok ellátása a körzeti megbízott számára a KMB Szabályzat 25. pontja értelmében tiltott. A fellebbezésben foglalt, különleges jogrendre történő hivatkozást sem tudta elfogadni, mivel az alperes nem jelölte meg, hogy milyen feladatot látott el, annak időtartama pedig nem lehet eseti jellegű.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[10] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést, illetőleg az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülbírálatát kérte.

[11] Az eljárásjogi kifogások között alaptalanul sérelmezte, hogy megalapozatlan az elsőfokú bíróság tényállásának az a megállapítása, miszerint a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a peresített időszakban kimutatható alacsony létszám miatt a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni, ugyanis az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottnak nem találta alaposnak. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, mivel a felperes által ellátottként hivatkozott ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások nem kerültek konkretizálásra és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre, így a státuszok huzamos betöltetlenségéből nem következik okszerűen, további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása.

[12] Az alperes a megállapított tényállás körében azt is vitatta, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot végzett, azonban a per adatai és a tanúvallomás a felperes által végzett, szolgálati beosztásába nem tartozó feladatok ellátását alátámasztották; ezért az alperes a tényállás ezen részének helytállóságát alaptalanul kifogásolta. A másodfokú bíróság mindezekre figyelemmel megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében olyan jogszabálysértést nem követett el, mely az ügy érdemére kihatott volna.

[13] A tényállás megállapítás és a bizonyítékok értékelése körébe nem tartozó minden más kifogásolt ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásába, és melyek haladják meg azt) az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult.

[14] Az alperes a megállapított tényállás körében nem vitatta, hogy a felperes átkísérési, továbbá kísérorri feladatokat is végzett, e körben azok eseti jellegét hangsúlyozta. A KMB Szabályzat 60. és 63. pontjaira hivatkozástól függetlenül azonban a KMB Szabályzat 25. pontja kifejezetten tilalmazza a körzeti megbízott igénybevételét átkísérési, kísérorri feladatokra. A felperes által ellátott feladatokkal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság az alábbiak szerint helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízotti működési körzetén és KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati, elővezetési és rendezvénybiztosítási feladatok ellátása, az elvégzett átkísérések, kísérorri, határrendészeti, közlekedési ellenőrzési feladatok ellátása olyan többletfeladat ellátást jelentettek, amely alapján a felperes megbízási díjra vált jogosulttá.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját körzeti megbízotti és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott alapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b)-c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. A 21. pont d) alpontja vonatkozásában az alperes semmivel nem támasztotta alá a fellebbezésében hivatkozott azon állítását, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány

tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[16] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre azok egyszeri, eseti jellegű, a megbízási díj összegét el nem érő juttatás esetén sem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[17] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. Ezzel összefüggésben egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének [65] bekezdésében kifejtettekkel abban is, hogy a határrendészeti feladatok ellátása nem felelt meg a KMB Szabályzat 57. pontjában foglaltaknak, az alperes ezen érvelése sem foghatott helyt. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak fellebbezésben megjelölt pontjai megsértésére történt hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[18] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alapítván az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[19] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[20] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával is, miszerint a felperes szolgálati gépjárművel kapcsolatos feladatellátása eseti jellegű volt, amely megbízási díjra nem jogosít, a beszerzési, ügyviteli vagy futártevékenység ellátása a felperesi oldal részéről bizonyításra nem került. Ez utóbbi megállapítások azonban nem vonták kétségbe a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többlettevékenység ellátásából fakadó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontján alapuló megbízási díjra való jogosultságát. A felperes szabálysértési előkészítő eljárási, ideiglenes megelőző távoltartási feladatokat nem végzett, a keresetében arra vonatkozóan megbízási díjat nem igényelt, az elsőfokú bíróság arról nem is rendelkezett, ezért a fellebbezés ezen hivatkozásai nem bírtak relevanciával.

[21] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerúségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerúségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[22] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható

ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. november 8.

dr. Kecskés Zsófia s.k. dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k. dr. Szeles Balázs György s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró